

BOGOMYŚLNY (18) ai

Oba o jasne.

sg m N bogomyślny (1). ◊ G bogomyśln(e)go (2). ◊ A bogomyślny (7). ◊ pl G bogomyślnych (4).
◊ D bogomyślnym (1). ◊ A m pers bogomyśln(e) (2). ◊ L bogomyślnych (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w.

Poświęcający się rozmyślaniom, medytacjom o Bogu i rzeczach nadprzyrodzonych, kontemplacyjny; pobożny, bogobojny; dotyczący Boga, wiary, teologii; asceticus, contemplator caeli ac deorum, spectator divinorum, caelestium, spectator veneratorque naturae Cn (18) : theologia, nauka boskich tajemnych, bogomyślnych rzeczy BartBydg 158; Do Bogomyślnego czytelnika. KwiatKsiąż Q3v; WróbŻółt A3v; Są też y bywały zgromázenia dla ípraw nyeyákich bogomyślnych KromRozm III A5v; KwiatOpis B2v; Zwano też niekiedy Prorokmi męże mądre á bogomyślne/ ofobliwym dárem wykłádania pífmá obdárowáne RejPosRozpr c2; w surowości żywotá y wízytkich bogomyślnych cnotách poštěpek wziął/ ták íż pierwízyin w tey mierze był. SkarŻyw 29, 162, 335, 508; WujNT 238.

Wyrażenie: »żywot bogomyślny; bogomyślny żywot« (4 : 3): Doktorowie święci tu mówią/ i jż [, ,,] w tym [przypowieści o Maryji i Marcie] vkazál żywot bogomyślny bytz więtlífy ij dołtoynieyłfy nad żywot prátzowity. OpecŻyw 60; SkarŻyw 16, 28, 180, 196; LatHar 237; ktorzy bogomyślny á furowy żywot wiodá ná pułfczy WujNT 11.

ZZie